

ПЕДАГОГІЗАЦІЯ РЕПЕРТУАРНОЇ ПОЛІТИКИ СТУДЕНТСЬКОГО ХОРОВОГО КОЛЕКТИВУ ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ

Майбутній учитель повинен чітко та виразно усвідомлювати не тільки мету, завдання, програму своєї майбутньої діяльності, але й ту соціально-культурну ситуацію, в якій живе дитина. Сьогодні спостерігається посилена увага науковців до професійної підготовки спеціалістів вищої школи. Автори фундаментальних педагогічних праць зосереджують увагу на питаннях формування особистості вчителя та на окремих сторонах його професійної діяльності, зокрема *екологічної, фізичної, політичної, педагогічної та музичної культури*. Питання розвитку музичної культури майбутнього вчителя висвітлюються у працях Л. Г. Арчажникової, Ю.Б. Алієва, А.Г. Болгарського, М.В. Гузій, М.М. Гришанович, З.К. Кальниченко, Л.Г. Коваль, Г. М. Падалки, Г. Ф. Резанової, О. П. Рудницької, Р. Тельчарової, Л.А. Хлебнікової, Г.В. Шостак та ін.

За дослідженнями Р. Тельчарової, освоєння та примноження музичної культури суспільства окремою особистістю відбувається за допомогою двох важливих компонентів: *музичної діяльності (сприйняття, виконавство, творчість)* та *музичної свідомості*, центр якої складає музично-естетичний ідеал [с. 9].

Хоровий спів – одна з найбільш поширених і загальнодоступних форм художньої діяльності. Він виник і розвивався як мистецтво демократичне, основним змістом якого є художньо-правдиве і багатогранне відображення життя народу, його думок і почуттів, світогляду та ідеалів. Хорове мистецтво є синтетичним видом, тому що в ньому гармонійно поєднується музика і слово, у результаті чого сила духовно-естетичного впливу на людину подвоюється.

Залучення до хорового мистецтва у вищому педагогічному закладі відбувається як в урочний, так і позаурочний час. До навчальних планів підготовки майбутніх учителів, зокрема початкових класів, входять такі мистецькі дисципліни: „Історія музичного мистецтва”, „Українська музика”, „Історія зарубіжної музики”. Але за дві академічні години викладач не може ознайомити студентів з багатою вокально-хоровою спадщиною національної та зарубіжної музичної культури. Тому в університетах, так і факультетах функціонують студентські хорові колективи, де відбувається розширення музичного світогляду майбутніх учителів.

Вокально-хорове мистецтво у Полтавському державному педагогічному університеті імені В.Г. Короленка має глибокі корні. Тут працює славнозвісний український народний хор „Калина”, як творча лабораторія заслуженого працівника культури, заслуженого діяча мистецтв України, професора кафедри музики Григорія Семеновича Левченка; *камерний хор*

імені П.Т. Лиманського психолого-педагогічного факультету під керівництвом старшого викладача кафедри музики С.М. Жмайло.

Поряд з визнаними хорами створюються молоді колективи, серед яких – ансамбль „Свічадо”.

Ансамбль був створений на базі кафедри музики у 2005 році Наталією Буць. За три роки концертної діяльності ансамбль брав участь у багатьох яскравих мистецьких заходах університету та міста. Колектив здобув звання лауреатів обласного міжвузівського фестивалю-конкурсу „Студентська весна” (2006, 2007, 2008 років).

Репертуарний діапазон колективу різнобарвний: від народної пісні до класичних творів зарубіжних та українських композиторів. Під час репетицій відбувається ознайомлення майбутніх вчителів з музичними творами різних епох, стилів. До репертуару ансамблю включені такі класичні твори: Дж. Батісті Перголезі „Stabat mater” частина №3 „O quam tristis”, Х. Глюк на сл. І. Каруса „Свято хору”. Залучення до національної музичної спадщини відбувається завдяки українській народній пісні („Тихо над річкою”, „Ой на горі сніг біленький”). Але основу репертуару складають твори сучасних українських авторів: „Співають діти” Муз. І. Кириліної, сл. Л. Гнатюк, „Як чудово запахи троянди” Муз. В. Верменича, сл. О. Новицького, „Ты откуда музыка” Муз. В. Дубравіна, сл. В. Сулова, „Веснянка” Муз. В. Філіпченка, сл. А. Навроцького, „Колодязний журавель”, муз. В. Ільїна, сл. Ю. Рибчинського, „Даруйте музику” муз. Е. Сокольської, сл. В. Степанової, „Сонячні дощі”. Муз. К. Мяскова, сл. Б. Чіпа, „Музика землі” муз. і сл. О. Житинського, „Є на світі казка” муз. В. Камінського, сл. Б. Стельмаха.

Таким чином, хорове мистецтво не тільки сприяє задоволенню пізнавальних інтересів, розвитку інтелектуальних сил, творчих здібностей, національної свідомості, відкриває перед майбутнім учителем перспективу нескінченного удосконалення, надає можливість емоційно-чуттєвого осягнення національних і загальнолюдських основ духовно-морального буття, розширює історико-культурний кругозір, а й закладає основи розвитку музичної культури. Тому що музична культура особистості – це найважливіша ланка музичної культури суспільства, показник розвитку самої особистості.

Література:

Тельчарова Р.А. Уроки музикальної культури: Книга для учителя: Из опыта работы. – М.: Просвещение, 1991. – 158 с.

Буць Н.М. Педагогізація репертуарної політики студентського хорового колективу як умова формування музичної культури майбутнього вчителя / Н.М. Буць // Професійно-мистецька школа у системі національної освіти: [Матеріали міжнародної науково-практичної конференції]. – Київ-Чернівці: Зелена Буковина, 2008. – С. 293-295.